

HEVES ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 8 korona. Egyes szám ára 10 fillér.
Megjelenik minden vasárnap.

Főszerkesztő: **Firha Dezső**
Felelős szerkesztő: **Szekely Miklós**
Főmunkatárs: **Illgner I. Béla**

Szerkesztőség és kiadóhivatal.

HEVESEN, a könyvnyomdában.

Kéziratok vissza nem adatnak

Háboru és gazdasági élet.

A háboru viharos szele mind közelebb ér a modern civilizáció és a messzi Dél háborus küzdelmei után ott hangzik a fegyverek zaja, a hol már az összes kulturált államok érdekei találkoznak és a honnan a modern közlekedés technikájával alig egy-két napi ut vezet a modern kultúra és haladás, az emberi szellem lehető legteljesebb művei közé. A régi görög bölcsek tanították, hogy a filozófia a halállal való foglalkozás, de az is kétségtelen, hogy a háboru veszedelme a mai kulturált embert is filozofálásra készíti. A modern embert, a ki a jogrend uralmát a mai jogállamban nagy tökéletességre vitte, gondolkodásra készíti az utóbbi éveknek mind erősebbé váló háborus zaja. Igen, az utolsó évek háboruinak számos oka volt, és valóban elhibázott dolog lenne, ezeket a hábo-

rukat általánosítani. De azért érdemes még ma is, és talán még inkább, mint valaha, mert folytonosan háborus időkben élünk, élünk elgondolkodni azon, hogy természeti vagy erkölcsi szükségesség-e a háboru? Ez a kérdés, a mellyel minden időkben annyifoglalkoztak az összes népek bölcsei és gondolkodói, és amely előtt ma is elgondolkodva állunk. Már gyakorlatibb az a felfogás, amely a kulturált szembeállítja, a háboruval és azt állítja, hogy a legutóbbi háboruk mind gyarmati háboruk voltak és magasbb kultúra győzelmét jelentették az alsóbbfoku kultúra fölött. Viszont kétségtelen az is, hogy ez az általánosítás is távol jár a valóságtól. Egy bizonyos: az, hogy kultúra és háboru egymásnak ellentétei és éppen azért féltő aggódással nézzük, hogy a háboru terjedő szele képes lesz-e kikezdeni az európai kultúra legregibb és legszilárdabb bástyáit is?

Ha a háboru a kultúra ellenesége, akkor a gazdasági haladásra nézve is az, mert kétségtelen, hogy a kulturális fejlődésnek ezt a tényezőjét is megakasztja. A termelő lakosság ezreit vonja el foglalkozásuktól, a gazdasági munkától, másfelől pedig rohamos pusztítást idéz elő a termelt értékében, amelynek pótlása ismét hosszú időt igényel. A kultúra és a háboru küzdelmében azonban az a vigasztaló, hogy hosszú időre számítva a kultúra az a mely diadalmaszkodik, úgy hogy a kultúra és vele a gazdasági fejlődés feltartóztatlan diadalutjában a háboru mindig csak egy kis epizód marad, mely a kulturális és gazdasági haladást több-kevesebb időre visszaveti ugyan, de hosszabb időn át feltartóztatni nem képes. Az is kétségtelen, hogy az általános evolúcióban a háboru sem marad a régi. A mai háboruk nem az ó- vagy középkor embert

Népilelet.

Irtá: **Zöldi Márton.**

Delet harangoztak. A nagy kőbánya töleseralaku mélyedéséből ágyuszóra emlékeztető dörgések hallatszottak. Félpercenként egy-egy dörgés, mely jókora távolságban is megreszkettette a földet. Sziklákat robbantottak a bányában. Ezt a veszedelmes munkát rendszerint délelőn végzik, mikor a bányászok jó messzire, biztos helyre húzódnak ebédelni. Az óvintézkedések szigorúak — de a balsors leleményes és a szabályok, utasítások szűk résen át is tud magának áldozatokat keríteni. —

Pünkösöd hetében Grubics Miklós horvát bányamunkás volt az áldozat. A dinamit borzalmas feszítő ereje egy mázsás trahit szikladarabot röpitett feléje. Egy pillanat alatt szétzúzott mellel, rettenetesen eléktelenítve, holtan terült el a bányát szegélyező puha pásziton.

Halálát — ezt kétségtelenül megállapították — a maga vigyázatlansága okozta. A megszabott időnél néhány perccel előbb hagyta el a védelmül szolgáló tömör szikla-

falat. Társai, barátai, a horvát bányamunkások, a kínos izgalomból feldult arccal állták körül a holttestet. Másnap este csüggedten, elkeseredetten, könnyes szemmel kísérték koporsóját a hegyoldalban fekvő falusi temetőbe.

De már előbb, vagyis nyomban a katasztrófa után az öreg Hrabivories Mátyás, a horvát munkások doyenje, szóba hozta, hogy értesíteni kellene levélben az elhunyt feleségét, ki a régi határvidék egyik hegyi falujában lakik az édesanyjával. Erre megszóllalt egy fiatal horvát munkás, Jecó, ki lakótársa volt a szerencsétlenül járt Grubics Miklósnak.

— Felesleges volna írni, — mondotta — mert a szegény Miklós csak két-három nap előtt kapott levelet a feleségétől. Azt írta az asszony a levélben, hogy idején hozzá. Már bizonyosan utban van a boldogtalan. —

A többiek megilletődve vették tudomásul Jecó értesítését és az öreg Hrabivories fejét csóválta. Káromkodni akart, de elfojtotta indulatát.

— Szegény asszony, ha tudná, mire jön — mondotta nála szokatlan elrészkenyüléssel. —

A temetés után Jecó, az elhunyt volt lakótársa, szomorúan ballagott haza. — Fiatal, esontos arcú legény volt, jellegzetes délszláv vonásokkal. A sűrű, merész ivű szemöldök alatt két tüzes fekete szem villogott. A szemeket most a megilletődés bágyadttá, fátyolossá tette. Ott ült a nyitott ablaknál a kis udvari szobában és észre se vette, hogy leszállt az est. Egy darabig belebámult a sötétségbe, aztán valami szorongó érzés arra készítette, hogy világot gyujtsa . . . . Nagyon sóhajtott, mikor imént elhantolt lakótársának árván maradt ágyára esett a tekintete. — Nem mintha a halálból, akár a magából, akár a máséban a kelleténél nagyobb káoszt csinált volna. De sajnálta az asszonyt, kit gyerekkora óta ismert, kivel ott a granicsár faluban a sziklák között sokat kószált együtt. Sajnálta főleg azért, mert tudta, hogy az ura nagyon szerette és ami ennél az indulatos népnél ritkaság, meg is becsülte. Emlékezett, hogy a bányaszerencsétlenség áldozata még a múlt héten is mennyit emlegette az asszonyt, hogy kívánta, vajha gyermekük lenne. Igen, ott sóhajtozott azon az ágyon, mely most oly rettenetes üres . . . .

és vagyont nem kimélő pusztító háborui, időtartamuk pedig a harci eszközök tökéletesedése és a technikai igazgatás kötelessége mellett jóval rövidebre van szabva.

A mai kultúra és a gazdasági élet azonban nem csupán azért ellensége a háborúnak, mert a modern állam és a mai ember felfogásával össze nem egyezhető. A mai gazdasági munka minél többet igyekszik előállítani és mellette a meglévő értékeket is minél sikeresebben meg akarja oltalmazni; a háboru pedig mind ezeknek ellent mond. De azonkívül a mai állam a fejlődésnek arra a fokára jutott el, a hol a háboru a saját gazdasági fejlődését érezhetően hátrálja. Arra gondolunk, hogy a kultúrában vezető államok szociálpolitikai feladatai óriási arányokban növekednek és óriási arányokban emelkednek a kiadások is, a melyek ezeknek a feladatoknak a megvalósítására szükségesek. E feladatok mellett ugy a fegyveres béke, de még inkább a háboru veszedelmes jelenségei és a viszonyoknak alapos vizsgálata meggyőzhet arról, hogy legnagyobb kulturállamokat a saját gazdasági és szociálpolitikai feladataik visszatartják attól, hogy ezen a téren veszedelmes

tulzásokra ragadtassák magukat. Ezekre a kulturállamokra tényleg jellemző, hogy józan belátással csakis gyarmati háborura alkalmasak, olyan háborura, a melylyel tulajdonképpen a gazdasági kulturális haladást mozdítják elő. — Ebből a szempontból érthető Anglia és Németország megegyezése a flotta fejlesztése terén, Franciaország felzudulása a három évi szolgálati idő ellen, mindegyik kulturállamnak csaknem egyöntetű és folytonos gyarmati terjeszkedése.

A tény az, hogy a modern kulturállam épen a saját gazdasági viszonyaira való tekintettel csupán gyarmati irányban folytatott háborut. És itt nem kell épen afrikai vagy ázsiai gyarmatokra gondolni, hanem olyan terület szerzésre, mely gazdaságilag jelentékenyen elmaradott és ennél fogva a kulturállam vezetése alatt hatalmas erő kifejtésre képes. — Minden más háboru kulturállamok között csak gazdasági erővesztésre és ennél fogva a radikális gazdasági pártok felülkerekedésére vezethet, mert ezek a pártok minden ilyen háborut, a mely az alsóbb gazdasági osztályok gyöngítésére vezet, igen jól kihasználhatnak.

Mindezek a szempontok azonban a modern háboru gazdasági kérdéseinek nagy általánosságban való filozófikus megítélésre vonatkoznak. — De a konkrét esetekben is a háboru, ha elkerülhetetlen, csak ugy képes az elpusztult értékeket pótolni, sőt jelentékenyebb gazdasági fejlődést előidézni, ha gyarmati jellegű terület szerzéssel jár együtt, vagy legalább az illető ország érdekszférját oly irányban terjeszti ki, hogy azzal az illető államterületnek gazdasági és kulturális fejlődése jár együtt. Még ezek az esetek sem teszik azonban szükség-szerűvé a háborut, mert kétségtelen hogy sokkalta célszerűbb, ha ez a terjeszkedés és gazdasági haladás a háboru elkerülésével is megvalósítható, mert a háboru mindig csak hatalmi eszköz marad, a mely emberek és értékek pusztulásával van egybekötve.

HIREK.

Nagy katona hangverseny. Mint már jeleztük, városunkban egy nagy katona hangverseny ténemulatsággal egybekötve rendeztetik. A mai nap folyamán kibocsátandó meghívó szerint a katona hangverseny f. hó. 25.-én a polgári olvasókör helyiségében lesz megtartva, a ha ng

Épp hogy eltűnődött ezen a gondolon, mikor az ajtó hirtelen megnyílik és egy gömbölyű képű, alacsony, barna parasztasszony batyval a hátán lép be. Addig nem szólt, nem köszönt, míg a batyut meg nem oldotta a nyakán és le nem eresztette a padlóra.

Jacó az ijedségtől meredt szemmel nézte a belépő asszonyt, kibén felismerte szegény Miklós barátjának feleségét, vagyis tegnap óta özvegyét. Az asszony is megismerte őt.

— Te vagy Jacó? Az ám . . . tudom, hogy együtt laktok, megírta az uram . . .

Aztán tántorogva a másik ágyhoz lépett és lerokkadt rá.

— Jaj, Jacó, ha tudnád, milyen fáradt vagyok, nem érzem semmi tagomat. Negyedik napja, hogy utazom. Igen, négy napja . . . Ma esütörtök van, ugy-e? Hétfőn indultam hazulról. Azóta mindig jövök Alig aludtam valamit . . . Olyan álmós vagyok, hogy majd leragad a szemem . . .

Felemelte a kimerültségtől lecsüggő fejét és körül nézett.

— Hát az uram hol van? — kérdezte nagyot ásítva.

Jacó erre a kérdésre hátra tántorodott. — Az asszony nem vette észre és folytatta:

— Bizonyosan a koresmában van?

Nem baj, majd előkerül, de én már nem bírom, Jacó. Jaj, a derekam, jaj a hátam! Ugy-e ez az uram nyoszolyája?

Jacó igent bólintott.

— Nohát akkor végigdőlök és alszom egyet. Uram, teremtöm, soha ilyen fáradt nem voltam. Jojeakát Jacó! Mondd meg az uramnak, hogy ne költson fel.

Bágyadtan mosolygott és ruhástul végigdőlt az ágyon. El is aludt nyomban. A horvát bányamunkás zavartan, tanács-talanul, borzongva meredt reá . . . Kétség-telen volt előtte, hogy ez a szegény teremtes nem tudja, hogy milyen csapás érte . . . Most érkezett a hajóról. Könnyű volt idetalálni, minthogy tavaly már járt itt egyszer . . .

Jacó két tenyerébe szoritotta fejét és gondolkozott, hogy mit tegyen. Semmit . . . Érezte, hogy nincs ereje megmondani ennek a szerenesétlen, holtfáradt asszonynak a rettenetes hírt. De hát minek is? Csak sirna reggelig . . . És hát nem ér rá reggel megtudni?

Még egyszer ránézett az alvó asszonyra, eloltotta a lámpát és halkán, lábujjhegyen kiosont a szobából. Az üresen álló istállóba ment és lefeküdt.

Hajnali öt óra táján a fiatal asszony jó, üdítő álm után jólébredt és esodálkozva látta, hogy egyedül van. Se az ura se Jacó . . . hogy lehet az? Kiment az

utára körülnézni. Ép akkor mentek a munkások a bányába. Minthogy magyarul nem tudott, a magyar munkásokat nem tudta megszólítani. Egészen feragyogott a szeme, mikor a horvát munkásokat, kiket nagyrészt ismert, jönni látta. Lehetek vagy huszonötén. Köszöntötte őket horvátul. Azok elképedve állottak meg.

— Nem láttatok az uramat? — kérdezte az asszony.

Az öreg Hrabirovics szólalt meg a félkörben álló munkások közül:

— Mikor jöttél ide, Marianka? — kérdezte.

— Az éjjel a hajón.

— Senkivel se beszéltél azóta?

— De igen, a Jacóval,

— Nem tudakoltad tőle az uradat?

— Persze, hogy tudakoltam.

— És mit mondott a Jacó?

— Hogy mit mondott? . . . Magam se tudom már, mert nagyon álmós voltam. De mintha valami olyast mondott volna, hogy a koresmába iszik. Vagy talán nem is ő mondta . . . Mondom, nagyon álmós voltam.

Visszafojtott de így is fenyegető morgás hallatszott. Az egyik munkás káromkodva emelte esákányát.

— És hol aludt a Jacó? — kérdezte Hrabirovics sötét komor tekintettel.

Az asszony vállat vont.

verseny kezdete délután 4 órakor s tart esteli 7 óráig a mely időben a **60. gyalogezred teljes hangverseny zenekara** a legajabb darabok előadásával fogja a közönséget szórakoztatni. A tánc kezdete este 8 órakor, amelyhez a katona zene a helybeli Palkó bandával felváltva adják a zenét. — Az esteli tánchoz a kert helyiség magnesium és bengal fényvel úgy lampionokkal fényesen lesz kivilágítva s mint az előlekekből már is megállapítható, a hangverseny elé igen nagy érdeklődés mutatkozik, ugyanazért a rendezőség a látogató közönség helyeinek biztosítása érdekében elővételi jegyeket bocsátott ki, melyek lapunk kiadóhivatalában kaphatók személyenként 2 korona 50 fillérért. — Miután városunkban e nagy szabású s igazán élvezetesnek ígérkező hangversenyt s tánemulatságot mint újdonságot köszöntjük, reméljük, hogy közönségünk meg fogja ragadni az alkalmat s minél számosabban fogják művelvezetük kielégítése végett is felkeresni. A rendes jegyek személyenként 1 kor. 60 fill. A jegyek úgy a délutáni hangversenyre mint az esti tánemulatságra érvényesek. —

Emésztési zavarok csecsemők-nél. hasmenés, hányás, bélhurut stb. mindig csak helytelen táplálás következményei és e rettegett betegségek már sok gondot és bánatot szereztek az aggódó szülőknek. — Ha azt akarja, hogy gyermeke egy igazán jóízű és könnyen emészthető táplálék mellett szépen fejlődjék, úgy adjon kedvencének Nestlé-féle gyermeklisztet. — Próbadozokat teljesen díjtalanul küld a Henri Nestlé cég, Wien I. Biberstrasse 58.

Pályázati hirdetmény. A vármegye törvényhatósági bizottságának 1179—11478 kgy. a. 1912. számú határozatával a miskolci m. k. fémipari szakiskolában két

ifjunak leendő kiképzésére létesített 300—300 koronás ösztöndíjra pályázatot hirdetek a következő feltételek mellett:

1. Az ösztöndíjat csak Hevesvármegye valamelyik városában vagy községében illetőséggel bíró oly szegény sorsu ifju kaphatja, aki a miskolci m. k. fémipari szakiskola rendes tanuló közé felvételt, kifogástalan magaviseletet és jó előmenetelt tanúsít. — Ennélfogva a f. év szeptember hó 15-éig alulírottához beterjesztendő folyamodványok a következőképen okmányolandók:

a) Illetőségi bizonylat,
b) a szakiskolába történt felvételt igazoló bizonylat,
c) a szakiskolának, vagy más iskolának 1913. évi végbizonylata.

2. A fentebb megjelölt két ösztöndíj az 1913—14. tanévekre, a f. év október havában fog az elnyerő részére kiadatni.

3. Elkészett folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Eger, 1913. május 10.

Majzik Viktor Hevesvármegye alispánja.

Előfizetési felhívás.

A »Heves és Vidéke« 13-ik évfolyamának második negyedére ezenel előfizetést nyit s felkérjük a n. é. olvasóközönséget, hogy lapunkat b. előfizetéseikkel támogatni sziveskedjenek.

Az előfizetési díjak:

egy évre . . . . . 8 kor.

fél » . . . . . 4 »

negyed » . . . . . 2 »

mely összegek a »Heves és Vidéke« kiadóhivatalába küldendők be.

— Nem tudom én, azóta se láttam . . mert én mindjárt elaludtam . . De beszéljete, mi van az urammal? Hol jár?

Hrabirovics nagy esőnd között megmegbicsakló hangon válaszolt:

— Marianka jó lélek, nagy szomorúságot mondok mostan. Nincs már neked unad, meghalt szegény, el is temették.

Az asszony széttárta karját, levegő után kapkodott és egy nagy sóhajással összeomlott. Ugy kellett felfofozni és még egyszer elmondani, hogy mi történt. Aztán elvezették az alig néhány száz lépésre eső temetőbe, a frissen hantolt sírhoz, honnan keserves jajgatása még órák múlva is hallatszott.

A horvát munkások ott hagyták és mentek a bányába. Utközben sokszor megállottak és heves vad gesztusok között tárgyaltak valamit. Egy rettenetes alávaló gyanu támadt valakiben és azt beleszugerálta a többibe. A gyanu az volt, hogy Jocó szándékosan hallgatta el Miklós halálát. Csak azért, hogy azt az éjszakát egyedül tölthesse az asszonnyal.

Hihetetlen; borzalmas és kegyetlen gyanu. Egyenként talán mindegyik felháborodással utasította volna vissza, de együtt, tömegben elfogadták. Mert a tömeg mindig kenyetlenebb az egyes embernél. Most is az ingerültség első fellobbanásában meghozták az ítéletet.

— Agyon kell ütni! El kell pusztítani! Az ilyen embernek nem szabad élni!

Maga az öreg Hrabirovics is látta a vótumát. Ugy határozta, hogy még az nap megölik. A végrehajtás módjára is megegyeztek: lelökik a magas sziklafalról, mikor a dinamitnak lyukat fúr a negyven méteres mélységbe. Kettlen-hárman is vállalkoztak arra, hogy mögéje kerülnek és lelökik.

Szerenesére, akadt egy jobb érzésű horvát munkás ki elmaradt a többitől és megleste Jocót, hogy közölje vele az ellene készülő merényletet.

— Eredj — mondotta Jocónak — szedd össze a holmidat és utazzál el a déli hajóval, különben nem éred meg az estét.

— Miért? kérdezte Jocó inkább esodájközve mint megfélemlítve.

A munkás elmondott mindent

És most eredj Jocó, eredj!

— Megyek — mondotta Jocó holt-sápadtan, villogó szemekkel.

És elindult a bánya felé. Sietve ment mintha a föld égett volna talpa alatt. Lihelve ért a bányába és ott felkapott egy heverő csákányt. A horvát munkások egy csoportba állottak még nem kezdték meg a munkát. Jocó a dühtől rekedten ordított rájuk:

— Ti kutyák, ti disznók! Az én vé-

Nyilttér.

Tekintetes Szerkesztőség!

Helyben.

Kérném a tekintetes Szerkesztőséget az alábbi sorok kitételére:

Folyó hó 4-én a 11. számú lapban hirdetett községi közvágóhidra vonatkozó cikk teljesen légből kapott koholmány és remélem Vitéz Nándor kőműves mester kényszerülve lesz hamis hirdetményét megeafolni — mert igenis a hamis híreinek terjesztéséről tudomással bír.

Heves, 1913. május 15.

Maradtam tisztelettel

Stankovics Ignác

építési vállalkozó.

Egy lakás, 3 szoba, csinos kerttel és mellék helyiségekkel július 1-ére kiadó. Cim: a kiadóhivatalba.

A fő utcán egy sarok bolt-helyiség 2 szoba elő szoba üveg folyosó pince kamra, **október elsejére KIADÓ.** Bővebb felvilágosítást ad kiadóhivatalunk.

Fagylalt és jegeskávé

kapható naponta

a cukrászdában.

rem kell nektek? Ehun van, vegyétek? Hát jöjjön ide, akinek jobb dolga nincs. Ne hátulról kerüljön hozzám, hanem elülről! Egyikötök se mozdul, ti kutyák, ti disznók!

Habozott a szája dühtől. A munkások mogorván de mozdulatlanul nézték. Jocó folytatta:

— Azt hittétek rólam hogy . . .

Összerázkódott és felemelte a csákányt

— Kimondani is restellem . . De ti nem szégyeltétek a szájatokra venni . . . verjen meg az isten érte! . . És még hirbe keverni egy szegény asszonyt, kit az Isten úgy meglátogatott, ki most is ott jajgat az ura sirján . . Még egyszer mondom kutyák, disznók vagytok! Annál is alábbvalók! Pfuj!

Feljük köpött és eldobta a csákányt. Aztán nagy igazságának érzetében önkénytelen méltósággal mellén keresztbe fonta karját. Elmegyek innen, el! Nem azért, mintha félnék tőletek, hanem azért, mert utállak benneteket. Utállak, ti disznók — Nono Jocó — szólalt meg Hrabirovics engesztelően.

— Téged is, te vén kutya!

Megfordult és elment. Soha se látták többet.

Vitéz Nándor

okl. kőműves mester Heves.

Elvállal minden nemű kisebb-nagyobb új építéseket, átalakítást és javításokat is. Valamint szakértői megbízásokat, tervek és költségvetések készítését, úgy az építő, mint kívánatra a vállalkozóknak is. 10-4

Kertész Soma

festő Hevesen

(közvetlen a piactér mellett) Dárányi-utca (sajátház).

Elvállal a kor követelményeinek megfelelő, legjobb kivitelű.

Szobafestő,

mázoló, czímfestő és minden e szakba vágó munkákat, minden verseny fölötti olesó árban. Továbbá bármilyen komplikált kézimunka rajzot és kézimunkákra festést (selyem stb).

Kívánatra a legújabb mintákat vidéken is bemutatja.

Hirdetéseket

	legolcsóbban	
	: felvesz a :	

kiadóhivatal.

Imakönyvek

dus választékban kaphatók
könyvnyomdánkban.

Adler J. könyvnyomdája és könyvkötészete

Hevesen. Fő utca 610.

Könyvnyomdában, mely a modern kor igényeihez teljesen megfelelően van berendezve, izléses kivitelben, jutányos árak mellett készülnek heti és havi folyóiratok, alapszabályok, zárszámadások, egyházi, községi és egyéb hivatalos nyomtatványok, körlevelek, levélborítékok, számlák, levélfejek, falragaszok, bálí és menyegzői meghívók, eljegyzési kártyák, étlapok, táncrendek, névjegyek, gyászlapok stb. nyomdai szakba vágó nyomtatványok.

Könyvkötészetemben elvállalok minden e szakmába vágó munkák csinos és izléses kivitelben való elkészítését, — valamint dobozokat is — hivatalos kezelési könyvek a megrendelés napján készülnek el. Raktáron tartok **katholikus és református imakönyveket** papír, vászon, bőr, chagrén, párnázott borjú- és achátbőr, imitatio és valódi esontkötésben eredeti könyvkiadói árban. Bármely kiadó által kiadott könyv beszerzését elvállalom.

Községi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok állandó nagy raktára.

Ujdonság: Látkepés levelezőlapokban nagy választék.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.